

ת"פ 51665/08/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י נגד שאהר בן פארס אל צבאירה ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

ה' אדר תשפ"ג
26 פברואר 2023

ת"פ 51665-08-21 מדינת ישראל נ' אל צבאירה

לפני	כב' השופט רון סולקין
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ
נגד	שאהר בן פארס אל צבאירה ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עאבד
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- פירוק חלקים מרכב, בניגוד לסעיף 413ד(ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977(להלן: "החוק") - (שתי עבירות);
- קשירת קשר לביצוע פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לאותו החוק (עבירה אחת).

אישום ראשון

עובר לתאריך 15.08.21 קשר הנאשם קשר עם שלושה אחרים, אשר זהותם אינה ידועה במדויק למאשימה (להלן: "האחרים") לעשות פשע, בכך שקשרו ביניהם להגיע לעיר דימונה, לפרק מרכבים ממירים קטליטיים ולגנוב אותם.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 15.08.21 בשעה 01:30 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם יחד עם האחרים לרחוב עמנואל מורנו 19 בדימונה, ברכב מסוג טיטה ל"ז 17-535-63.

במעמד האמור לעיל, פירק הנאשם בצוותא חדא עם האחרים את הממיר הקטליטי מרכב מסוג סובארו ל"ז 27-567-23 השייך לגב' מיטל ברוך (להלן: "המתלוננת").

עמוד 1

אישום שני

בהמשך למתואר באישום הראשון, באותו התאריך, בשעה 02:05 או בסמוך לכף, ברחוב עמנואל מורנו 15 בדימונה, פירק הנאשם בצוותא חדא עם האחרים ממיר קטליטי מרכב מסוג טויוטה קורולה ל"ז 35-557-70 השייך לגב' עדנה אבוטבול (להלן: "המתלוננת 2").

בין הצדדים נערך הסדר טיעון, במסגרתו תוקן כתב האישום (כא/1), והנאשם הורשע, על סמך הודאתו, בעבירות שבכתב האישום המתוקן.

הנאשם נשלח להערכת שירות המבחן למבוגרים ולאחר קבלת התסקיר - טענו הצדדים לעונש.

במועד שמיעת פרשת העונש, עתרה ההגנה להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ובית המשפט נעתר לבקשה זו. אולם, הנאשם לא התייצב לראיון אליו זומן.

במועד שנקבע לשימוע גזר הדין, הודיעה ההגנה, כי הנאשם לא התייצב אצל הממונה על עבודות השירות כיוון שעבר תאונת דרכים וביקשה הזדמנות נוספת להפנות את הנאשם לממונה.

ביום 08.01.23, הוגשה הודעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, לפיה, הנאשם התייצב ללא המסמכים שהתבקש להביא עמו מבעוד מועד. לפיכך, הודיע הממונה, כי אין בידו לערוך חוות דעת בענינו של הנאשם.

בית המשפט הורה לצדדים לטעון לעונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, במעמד הדיון, הצהרות של נפגעות העבירה. אולם, בהיותן בלתי קריאות, אפשר בית המשפט לתביעה להגישן פעם נוספת, באמצעות מערכת נט המשפט. בשל תקלה, הוגשה הצהרה אחת פעמיים, והתבקשה הבהרת התביעה. התביעה הגישה בשנית את הצהרות נפגעות העבירה, המקוריות, בכתב ידן של המתלוננות וכן הצהרות מוקלדות.

· הגב' מיטל ברוך - המתלוננת באישום הראשון - שיתפה, כי הממיר הקטליטי נגנב מרכבה במהלך תקופת החופש

הגדול, וכאשר רכבה הושבת, נאלצה להתנייד בכל פעם באמצעות מוניות, עם ארבעה ילדים קטנים, בהם תינוקת בת מספר חודשים. לדבריה, היא מתגוררת בשכונת השחר בדימונה, שכונה שכרגע עודנה בפיתוח, לכן יש צורך לצאת מחוץ לשכונה לצרכים שונים, וכל נסיעה במונית עולה כ-20 ₪. כן, שיתפה, בנוגע לקושי להתנייד במוניות עם סלקל ועגלות, אשר לא ניתן להשאירן ברכב, וצריך כל פעם לפרק אותם ולהעבירם בין מוניות. בנוסף, שיתפה, כי כאשר הגיעה לרכבה עם ילדיה, כשנגנב הממיר, עשה הרכב רעשים מפחידים והיו מפורקים חלקים מסביב לרכב, דבר שהלחיץ אותה ואת ילדיה, אשר מפחדים מאז אותו יום שמא "יבואו שוב גנבים". לדבריה, לאור גניבת הממיר הקטליטי, הרכב שלה הושבת לתקופה לא מבוטלת. לדבריה, זו הפעם השניה בשנה אחת שהממיר הקטליטי נגנב מרכבה, וכיוון שמדובר ברכב משנת 2002, לא ניתן עוד להשיג חלק כזה.

הגב' עדנה אבוטבול - המתלוננת באישום השני - שיתפה, כי הגיעה מנתניה לדימונה, יחד עם בעלה, נכה בשיעור 100%, על מנת לסייע לבתה, אם חד הורית, בטיפול בילדיה. ביום שלאחר הגעתה לדימונה, כאשר לקחה את הנכד בן הארבע למסגרת וקשרה אותו בכיסא הבטיחות, רכבה עשה רעשים חזקים ומלחיצים, היא חילצה במהרה את הנכד והתרחקה מהמכונית, בשל חששה, כי המכונית עומדת להתפוצץ או להישרף. לדבריה, בשל מעשי הנאשם, במקום לבלות עם נכדיה ולסייע לבתה בשמירה עליהם, היא "בילתה" בטלפונים לגורמים שונים כגון ביטוח, שמאי, חברת גרירה, מילוי טפסים וכתוצאה מכך, בעלה והיא לא היו יכולים לשוב לנתניה כיוון שלא היה להם רכב. לדבריה, בעלה והיא נאלצו, לבסוף, לשוב לנתניה באוטובוסים מדימונה, והדבר הקשה מאוד על בעלה, אשר כאמור הינו נכה בשיעור 100% ומתקשה בניידות. המתלוננת שיתפה בדבר מפח הנפש שחוותה והנזקים הממוניים שנגרמו לה. עוד שיתפה, כי מאז האירוע, חוששת להגיע לדרום עם רכבה, ולכן, השאירה את בעלה לבד בנתניה והגיעה לדרום בתחבורה ציבורית.

ההגנה לא הגישה ראיות לענין העונש.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 21, רווק, מתגורר עם משפחתו בתל שבע.

לדבריו, סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות.

ביחס לעבירות דנן, הודה הנאשם באופן חלקי במיוחס לו. לדבריו, היה נתון במצוקה כלכלית, ובאותה העת פנו אליו מספר אנשים, לו היכרות שטחית עמם, והציעו לו סכום כסף בתמורה לכך שהם ישתמשו ברכבו והוא יסייע להם.

בהמשך, נסעו יחדיו לדימונה בשעות הלילה, ברכבו של הנאשם, והם ביקשו ממנו להשגיח בזמן שהם פירקו את חלקי הרכב, אך לדבריו, הוא לא השתתף בפירוק אלא רק השגיח. כאשר הגיעה המשטרה, אותם אנשים ברחו והוא נעצר.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אדם צעיר, בראשית דרכו, אשר עושה מאמצים לנהל אורח חיים תקין. שירות המבחן הציע לנאשם לעבור הליך טיפולי, והוא נתן הסכמתו לכך.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מביע קושי בהבעת יציבות תעסוקתית.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם אינו מבין לעומק את השלכות מעשיו, חומרתם והסכנות הטמונות במעשים אלו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצמצם את חלקו, מפחית מחומרת העבירות ומתקשה לקחת אחריות.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם בעל נטיה לנגררות ודפוסים ילדותיים.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נעדר מערכות תמיכה ודמויות סמכותיות, וללא טיפול, קיים סיכון להתנהגות עוברת חוק בתחום הרכוש.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות והטלת צו מבחן למשך שנה, על מנת שיוכל להשתלב בהליך טיפולי.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי עבירות הרכוש בכלל ועבירות של גניבת ממיר קטליטי מרכב בפרט, הפכו למכת מדינה, וכי מעשי הנאשם פגעו בערכים של הגנה על בטחונו; רכוש; ופרטיותו של האדם.

התביעה טענה, כי ממיר קטליטי הינו חלק עיקרי וראשי ברכב, ובלעדיו לא ניתן לעשות שימוש ברכב, וכי ערך המתכת המופקת מהממירים הקטליטיים עולה על ערכו של זהב, כך שהרווח מעבירות אלה גדול. הנזק לנפגעי העבירה מגיע לאלפי שקלים.

התביעה טענה, כי מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשה ללכוד את העבריין, ומכאן, שיש צורך בענישה מרתיעה, אשר תהפוך את העבירות ללא כדאיות.

התביעה טענה, כי העבירות נעברו בצוותא, תוך תכנון מוקדם והצטיידות בכלים מתאימים. העבירות נעברו באותו לילה

בשני כלי רכב השייכים למתלוננות שוניות, דבר המעיד על מעורבות בפעילות עבריינית.

התביעה טענה בנוגע לנזקים שנגרמו מהעבירות.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים וטענה, כי הנאשם אינו מפנים את חומרת העבירות ואינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, ועבר את העבירות מתוך בצע כסף.

התביעה עתרה למתחמי ענישה כדלקמן:

· בגין האישום הראשון (הכולל גם את העבירה של קשירת קשר לפשע) - מתחם ענישה הנע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל;

· בגין האישום השני - מתחם ענישה הנע בין 9 ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

התביעה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו התחתון של כל מתחם, אך לא בתחתית ממש, ובמצטבר זה לזה.

עוד עתרה התביעה, להשית על הנאשם מאסר מותנה ארוך ומרתיע; קנס; פיצויים משמעותיים למתלוננים; פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

ההגנה טענה, כי היא מתנגדת בתוקף למפורט בהצהרות נפגעי העבירה וטענה, וכי היה מקום להגיש חוות דעת שמאי או מומחה.

ההגנה טענה, כי התביעה בטיעוניה "השחירה" את הנאשם.

ההגנה טענה, כי לא הוגשו חשבוניות אודות תיקון כלי הרכב.

ההגנה טענה, כי לא הוגשה חוות דעת מטעם המשטרה בדבר היקף עבירות גניבת ממירים קטליטיים.

ההגנה טענה, כי לא הוגשה כל ראיה בנוגע לכך שהמתלונן באישום השני הוא נכה ובהיעדר בסיס ראיתי, יש להתעלם מטענה זו.

ההגנה טענה, כי בשל סמיכות העבירות, אשר נעברו באותו הלילה, יש מקום לקבוע מתחם ענישה אחד.

ההגנה טענה, כי חלקו של הנאשם הסתכם בתצפית והוא לא פירק את החלקים מהרכב.

ההגנה ביקשה לייחס משקל להודאתו של הנאשם באשמה ולנסיבותיו האישיות.

ההגנה טענה, כי לאחרונה התחיל הנאשם לעבוד במפעל מכתשים והוא נעדר הרשעות קודמות.

ההגנה טענה, כי הנאשם פעל ללא שיקול דעת על רקע מצוקה כלכלית ובעצם שודל על ידי אחרים לעבור העבירות.

ההגנה טענה, כי שירות המבחן לא שילב את הנאשם בגלל שהוא מהמגזר הבדואי.

ההגנה טענה, כי פניו של הנאשם לשיקום ויש לחרוג ממתחם הענישה.

בדברו האחרון של הנאשם מסר, כי הוא עשה טעות והוא מצטער.

דין והכרעה

עבירות של גרימת נזק לרכב, בין אם על ידי פירוק חלקים ובין אם בדרך אחרת, פוגעות בתחושת הבטחון האישי של האזרח ובקניינו. עבירות אלה מחיבות ענישה משמעותית, בעולם המעשה, על מנת להרתיע את עובריהן.

המדובר בעבירות הנעברות בשום שכל וכרוכות בתכנון מוקדם; הצטיידות בציוד מתאים; ידע ומיומנות.

עבירות מסוג זה נעברות כיום על ידי מי שעיסוקם בכך, כשהם באים למקום מצוידים בכלים מתאימים, באביזרים ייעודיים, ומכאן גם - בהכרח המדובר בעבירות הנעברות לאחר תכנון מוקדם.

במקרה דנן, המדובר בקבוצת עבריינים, אשר קשרו קשר ותכננו העבירות מראש. הנאשם, תושב העיר תל שבע, הגיע עמם במיוחד לעיר דימונה, במטרה לפרק ולגנוב ממירים קטליטיים מרכבים, כשבמקרה הנוסף פרצו לכלי רכב וגנבו רכוש מתוכו (יצוין, כי הפרטים שמסר הנאשם בשירות המבחן, לפיהם הזדמן לקבוצה שאינו מכיר את חבריה - אינם תואמים את ההגיון ואת נסיון החיים, כשהנאשם היה בעליו של הרכב עמו נסעו לעיר דימונה ומכל מקום - אינם תואמים את העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן והמוסכם, שהוגש במסגרת ההסדר).

חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם מצב בו פורעי חוק יהפכו את קניין הציבור להפקר ויפגעו בתחושת הביטחון של הציבור, ובוודאי לא יכולה להשלים עם מצב בו אותם פורעי חוק נוקטים באלימות כלפי גורמי אכיפת החוק.

לא בכדי, ראה המחוקק לייחד לעבירות אלה סימן נפרד - סימן ה1 - במסגרת פרק העוסק בעבירות הרכוש (פרק י"א) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בסימן זה, הוחמרו העונשים בגין עבירות הנעברות כלפי כלי רכב, אשר סווגו כעבירות מסוג פשע, חלף העבירות המקבילות כלפי הרכוש באופן כללי, מרביתן מסווגות כעוון. קביעה זו של המחוקק - מן הדין שתבוא ידי ביטוי גם בקביעת הענישה בפועל.

חשוב לציין, כי פירוק ממיר קטליטי מרכב משבית כליל את הרכב, כשפעמים רבות, אין בידי בעלי הרכב לאתר את מקור התקלה, ובנוסף - נזק זה אינו בהכרח מכוסה על ידי חברות הביטוח. עוגמת הנפש הרבה הכרוכה בעבירות אלה, שהיא הרבה מעבר לעבירות אחרות של פריצה לכלי רכב או גניבה מתוכם, וכן התקופה בה נמנע מבעלי הרכב לעשות בו שימוש - מן הדין שתקבל אף היא ביטוי בענישה.

סקירת מדיניות הענישה הנוהגת

בטרם תובא סקירה של הפסיקה, יודגש, כי יש לערוך את השינויים וההתאמות הנדרשות, שכן, יש לתת את הדעת גם לסוג הנזק שנגרם ולסוג החלקים שפורקו מהרכב, כפי שפורטו לעיל.

רע"פ 1705/22 **אלצראיעה נ' מדינת ישראל** - המבקש הורשע, יחד עם אחרים, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בכך שקשרו קשר לביצוע פשע, בכך שתכננו לגנוב מצברים ממשאיות, הגיעו למשאית חונה, ממנה פירקו וגנבו שני מצברים. בנוסף, שברו את חלון הנהג, וגנבו מהמשאית ג'ק הידראולי ושני ארגזי כלים. במועד אחר, המבקש והנאשם 1 הסיגו גבול בכך שפרצו אל חניון משאיות, ופרצו לאחת המשאיות בכך ששברו את חלונה, ופירקו וגנבו בין היתר, שלט ומחשב מנוף, וכן סלקטור הידאולי. בית משפט השלום העמיד את מתחם הענישה כך שינוע בין 12 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. על המבקש נגזרו 16 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי; קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 3,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי וכן בקשת רשות ערעור לבית משפט העליון - נדחו.

ת"פ 4804-12-20 **מדינת ישראל נ' אבו צולב** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; חבלה במזיד לרכב; ניסיון לחבלה במזיד לרכב; פירוק חלקים מרכב; ניסיון לפירוק חלקים מרכב. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, קשר הנאשם קשר עם אחר לגנוב ממירים קטליטיים. הנאשם פירק וגנב 11 ממירים קטליטיים וניסה לגנוב שני ממירים קטליטיים אך נתפס בשעת מעשה ונעצר. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם ענישה הנע בין 3 עד 5 שנות מאסר בפועל.

ת"פ 32523-01-21 **מדינת ישראל נ' צאנע** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, ב-3 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; 5 עבירות של פירוק חלקים מרכב; עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב. בהתאם לעובדות כתב האישום, קשר הנאשם קשר עם אחר לפרק ממירים קטליטיים מכלי רכב מסוג סובארוא אימפרזה, ובחלק מהמקרים, אף פירקו וגנבו אגזוז וחיישנים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 19 ועד 37 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 2330-01-21 **מדינת ישראל נ' אלרביעי ואח'** - הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בכך שהגיעו לעיר באר שבע, פירקו וגנבו ממיר קטליטי מרכב. בנוסף, פרצו לרכב אחר וגנבו ממנו ארגז כלים.

כאשר הגיעה משטרה למקום, הכה הנאשם 1 את השוטר בידו. מותב זה נעתר לעתירת התביעה לעניין מתחם הענישה, כך שבענינו של הנאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 14 ועד 24 חודשי מאסר ואילו בענינו של נאשם 3, נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ועד 24 חודשי מאסר. מותב זה הבהיר בגזר דינו, כי מדובר במתחמי ענישה מקלים ביותר, אשר אינם משקפים את חומרת העבירות ואת עוגמת הנפש שנגרמה למתלוננים. באותו מקרה, נגזרו עונשי מאסר בני 12 ו- 14 חודשים.

· ת"פ 10754-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** - הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בכך שפרץ לרכב וגנב ממנו מגבה (ג'ק), ובנוסף, פירק וגנב שני ממירים קטליטיים משני רכבים. מותב זה קיבל את מתחם הענישה אליו עתרה התביעה והעמידו, כך שינוע בן 16 ל-30 חודשי מאסר, תוך הבהרה, כי מדובר במתחם מקל.

מן הכלל אל הפרט, במקרה דנן, אכן המדובר בהתארגנות עבריינית, מוקפדת, מתוכננת, הצטיידות מראש בציד נדרש לפירוק ממירים קטליטיים ולפריצה לרכב.

הנזקים שנגרמו ממעשי הנאשם הם ממוניים ונפשיים, ומעבר לכל, פוגעים פגיעה קשה בתחושת הביטחון של הציבור.

מאז שניתנה הפסיקה שהובאה לעיל, הוגשו כתבי אישום רבים נוספים בגין עבירות דומות, כך שקם צורך של ממש להחמיר בענישה ולהרתיע העבריינים הפוטנציאליים.

בטרם ייקבע מתחם הענישה, יש לבחון, האם מתקיים הקשר ההדוק בין העבירות השונות, ולבחון האם הן עולות לכדי מסכת עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים)).

ההגנה טענה, כי יש לראות בכלל האירועים מקשה אחת ולקבוע מתחם ענישה אחד, בעוד התביעה עתרה למתחמי ענישה שונים.

במקרה דנן, נעברו העבירות, אשר הינן מאותה המאטריה, באותו הלילה, באותו הרחוב בעיר דימונה.

מכאן, שמתקיים הקשר ההדוק בין האירועים, ובית המשפט מוצא לקבוע מתחם ענישה אחד בגין אירועי כתב האישום, כך שינוע בין 16 ועד 30 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

מעשיו של הנאשם מלמדים על אנטי חברתיות מובהקת וכשל ערכי חמור.

הנאשם נשלח להערכת שירות המבחן למבוגרים, וקצינת המבחן התרשמה, כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על מעשיו. עוד צוין בתסקיר, כי הנאשם לא הבין לעומק את חומרת מעשיו וההשלכות שלהם.

תסקיר שירות המבחן למבוגרים המליץ על ענישה בדרך של עבודות שירות, אך בית המשפט סבור, כי המלצה זו, אינה משקפת את חומרת העבירות ואת הנזקים שנגרמו למתלוננות ממעשי הנאשם.

לזכות הנאשם, תילקח הודאתו באשמה, הגם, שנטילת האחריות היתה חלקית.

עוד לזכותו, היעדר אינדיקציה על הרשעות קודמות או הסתבכות נוספת לאחר אירועי כתב אישום זה.

מכלול הנסיבות מצביע על ענישה ברף התחתון של מתחם הענישה.

כמובן, מוצא בית המשפט להטיל מאסרים מותנים מרתיעים, לבל יהיו הנאשם לעבור שוב עבירות דומות.

פסילת רישיון נהיגה

כאמור לעיל, קשר הנאשם קשר עם אחרים על מנת לפרק ממירים קטליטיים, ולשם כך, הסתייע ברכב על מנת להגיע לעיר דימונה, שם עבר את העבירות.

סעיפים 35, 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961, מסמיכים את בית המשפט לפסול רישיונו של מי שעבר עבירה תוך הסתייעות בכלי רכב מנועי.

איש מאתנו לא היה מעוניין להיתקל ברכב הנהוג על ידי הנאשם כשהוא נוסע לעבור עבירות או מסתלק ממקום העבירות ואין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע משימוש ברכב מנועי לצורך עבירות, כלפי עוברי דרך תמימים.

בנסיבות אלה - ראוי להרחיק את הנאשם מנהיגה ברכב מנועי לתקופה לא מבוטלת.

עיצומים כספיים

בית המשפט מוצא לקבל עתירת התביעה להטלת עיצומים כספיים מרתיעים על הנאשם, בדמות קנס וכן פיצויים לנפגעי

העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים גם פיצוי הולם, שיהיה בו משום הכרה בנזקים ובאובדן תחושת הביטחון האישי שחוו נפגעי העבירה - אזרחים תמימים, שרכבם נפרץ וגנב ממנו רכוש, או פורקו ממנו חלקים.

בנוגע לפיצוי לנפגע העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומתו והטלתו. זאת, בשל הנימוקים הבאים:

פיצוי נפגע העבירה מהווה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 **אסף נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(3) 418, שם הגדירו כב' השופט מ' חשין, בלשונו הציונית, כ"ברבורון בין ברווזונים".

בהיותו סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העבריין אינה נתון בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, כשם שבהליך אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העבריין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע"פ 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

היקף הפגיעה שנגרמה למתלוננים במקרה דנן, האחת - נאלצה להתנייד עם 4 ילדים קטנים, לרבות תינוק, עגלות ו"סלקל", תקופה לא מבוטלת, באמצעות מוניות, על כל אי הנוחות הנלוות לכך וכפי שסיפרה בהצהרתה - ילדיה חווים פחדים עד היום. הייתה זו הפעם השניה בה נפגעה מאותן עבירות ולמעשה - בפעם זו לא עלה בידה להשיג את החלק הנדרש לתיקון הרכב, בהיותו רכב ישן, כך שהלכה למעשה - השבית הנאשם את הרכב כליל; השניה - נאלצה להתנייד מהעיר דימונה לנתניה בתחבורה ציבורית, ומאז נמנעה מלהגיע לאזור הדרום עם בעלה בשל נכותו, מה שגרם לפגיעה ביכולת התנועה שלו כאדם נכה ובאפשרותו להגיע לראות את נכדיו!

פגיעות אלה מצדיקות השתתפות פיצוי משמעותי, שיהיה בו כדי לבטא את הכיעור הנלווה לעבירות, בנסיבותיהן, ולהיטיב, ולו במידת מה, את הנזק שנגרם למתלוננים.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע טיעוני הצדדים על פה; עיין בטיעוני התביעה בכתב; עיין בתסקיר שירות המבחן; עיין בפסיקה; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה בלבד, על פי רישומי שב"ס;
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג פשע;
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, פרק י"א, שהיא מסוג עוון;

ד. קנס בסך 8,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו;

ה. פיצוי למתלוננת באישום הראשון בסך 8,000 ₪;

ו. פיצוי למתלוננת באישום השני בסך 8,000 ₪;

ז. הקנס והפיצוי ישולמו ב-24 שיעורים רצופים ושווים, החל מיום 15.04.23 ובכל 15 לחודש העוקב. לא יועבר אחד התשלומים בזמן - תועמד היתרה לפירעון מידי;

ח. באחריות התביעה להעביר למזכירות בית המשפט, בתוך 14 ימים מהיום; את פרטי המתלוננים. המזכירות תעקוב;

ט. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי למשך שנה ומחצה החל מיום שחרורו ממאסר. על הנאשם להפקיד רשיונו במזכירות בית המשפט ביום העבודה הבא שלאחר שחרורו ממאסר. הובהר לנאשם, כי כל עוד לא הופקד הרישיון - יהיה פסול מלנהוג, אך הפסילה לא תימנה;

י. פסילה מקבל ומהחזיק רשיון נהיגה לרכב מנועי בת 6 חודשים על תנאי. תקופת התנאי - למשך 3 שנים מסיום הפסילה בפועל.

בשולי גזר הדין, בדיון היום טען הסניגור, כי הנאשם סובל מנכות. הגם שלעניין זה לא הוגשו מסמכים במסגרת פרשת העונש, ואף כעת לא הוצגו מסמכים מאמתים, למעט אישור המל"ל על תשלום קצבה, חזקה על גורמי שב"ס, כי יידעו ליתן המענה למצבו הרפואי של הנאשם, והנאשם יובא לפני גורם רפואי מתאים עם מאסרו.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו כעת.

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, במעמד הצדדים.